

vilde kunne spares, en Mulighed, som, uagtet de tidligere af Hedeselskabet foretagne Boringer ikke havde givet noget gunstigt Resultat, dog ikke kunde anses for absolut udelukket. Da man var enig i Hensigtsmæssigheden af den saaledes foreslaaede Foranstaltning, foranledigede man, at der paa Finantsloven for 1876—77 optoges en Bevilling paa 2,000 Kr. til Sværkøttelsen af de foreslaaede Undersøgelser, jfr. Rigsdagstidenden for 1875—76 Tillæg B Sp. 764—766. Der blev derefter i Sommeren 1876 under Ledelse og Tilsyn af Kapitain Dalgaard foretaget en Række af Boringer i den paagjældende Egn, jfr. Rigsdagstidenden for 1876—77 Tillæg B Sp. 870—74; men da disse Boringer, der bleve udførte i en større Dybde end de tidligere, ikke gav noget bedre Resultat, maatte Haabet om at finde Mergel i Nærheden af de Boder, om hvis Opdyrkning der er Spørgsmaal, opgives. Samtidig med Kapitain Dalgaard's Indberetning om de nævnte Undersøgelser's Udsald modtog man fra Interessentskabets Bestyrelse et fornyet Andragende om, at der til Gjenneførelse af Sporvejsprojektet enten som Gave eller i alt Fald som rentefrit Laan af Statskassen maatte blive ydet et Tilskud af den ovenfor angivne Størrelse. Da Indenrigsministeriet imidlertid med Finantsministeriet, med hvilket man indledede Underhandling om Sagen, maatte være enig i, dels at der ikke vilde kunne blive Spørgsmaal om at yde det søgte Tilskud af Statskassen som Gave, men kun som rentefrit Laan, dels at der maatte tilveiebringes en antagelig Sikkerhed for et saadant Laans Tilbagebetaling, idet Interessentskabet isølge Forholdets Natur ikke i saa Henseende ydede tilstrækkelig Garanti, underrettede man Interessentskabet om, at man, saafremt samme maatte være i Stand til enten ved Garanti af Amtsrådet paa Amtskommunens Vegne eller paa anden ligesaa betryggende Maade at sikre Bølsbets Tilbagebetaling, vilde være villig til at søge dette bevilget som rentefrit Laan med Amortisation i 25 Aar med $\frac{1}{25}$ aarlig. Det er nu lykkedes Interessentskabet at fyldestgøre den saaledes stillede Betingelse, idet Ringkjøbing Amtsråd har erklæret sig villigt til paa Amtskommunens Vegne at overtage den omspurgte Garanti. Det altjaa Interessentskabet i Genhold hertil har anholdt om, at Sagen maa nyde Fremme, har samme endvidere ansøgt om, at Laanet maa tilstaaes paa den Maade, at Amortisationen først tager sin Begyndelse efter 3 Aars Forløb, i hvilken Henseende det er fremhævet, at der i de første Aar vil paahvile Interessenterne meget betydelige Byrder dels med Hensyn til den i Interessentskabskontrakten stipulerede Dannelse af et Reservecapital, dels med Hensyn til Banens Drift, der ikke i den første Tid kan paaregnes at ville give noget Overtag, dels eventuelt med Hensyn til ikke paaregnede Afgifter ved Anlægget, som senere maatte vise sig nødvendige, saaledes at Interessenterne meget vanskeligt vilde kunne overkomme i disse Aar at udrede Afdrag paa Laanet. Da man maa anerkende Bøgsen af de saaledes anførte Grunde, har man formuleret Forslaget i Overensstemmelse hermed. Sluttelig tilføies, at saavel Hedeselskabet som Amtmanden og Amtsrådet, der ogsaa i Gjærning har vist sin Interesse for Sagen ved at overtage den foran omhandlede Garanti, paa det Værdeste have anbefalet Anlægget, der tillægges den største Betydning for den paagjældende Egn, som hører til de magreste i Amtet og er ude af Stand til ved egne Kræfter at gennemføre Sagen.

ad III. d. 6. Efterat en Udvildelse og Forbedring af Grenaa Havn i længere Tid havde vist sig nødvendig, approberede Indenrigsministeriet isølge Byrådets Indstilling under 2den Juni 1873 en Plan til et Havneanlæg ved Grenaa, isølge hvilken den nuværende Havn skulde fyldes og et nyt Havnebasin dannes, som havde et Fladeindhold af c. $3\frac{2}{7}$ Tdr. geometrisk Maal og en Vanddybde af 12 Fod ved daglig Vandstand. Denne Plan kom imidlertid ikke til Udførelse, idet Byrådet i det følgende Aar indsendte et Andragende om Tilladelse til, at der foretoges nogle Forandringer i den approberede Plan, hvorefter den ydre Del af den nuværende Havn bibeholdtes, samt det nye Havnebasin erholdt et Fladeindhold af $5\frac{1}{4}$ Tdr. geometrisk Maal og en Vanddybde af 14 Fod. Udgifterne ved den forandrede Plans Gjennemførelse vare isølge et medfulgt Overlag beregnede at ville andrage 296,400 Kr. Under 20de Mai 1874 meddelte Indenrigsministeriet Byrådet, at man intet havde at erindre imod, at Havneanlægget udførtes efter den forandrede Plan, saafremt Byrådet var i Stand til at sikre sig de til Udførelsen fornødne Pengemidler. Isølge de modtagne Oplysninger havde Havnen ved Udgangen af 1873 indestaaende i Sparekassen et Bøls af 20,079 Kr. 77 Ø; den havde derhos med Indenrigsministeriets Samtulle sikret sig et Laan hos Livsforfjkrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 paa 260,000 Kr. Den havde saaledes til Disposition et Bøls af noget over 280,000 Kr., og da Byrådet forment, at den manglende Sum vilde kunne tilveiebringes gennem Havnens ordinære Indtagter, blev Arbejdernes Udførelse overdraget i Entreprisje til Arkitekt B. Hansen af Randers mod en Betaling af 315,000 Kr. Arbejderne paabegyndtes samme Aar, men fremmedes ikke med den Hurtighed, som var forudsat i Kontrakten. I Aaret 1875 afsig Hansen ved Døden, hvorefter Arbejdernes Fortsættelse overtoges af hans Selvslydnerkautionist, Fabrikant Spørensen af Rjøbenhavn, der imidlertid kun udførte lidet til Havneanlæggets Fremme, og i Begyndelsen af 1876 tilmeldte Havneudvalget, at hvis dette ikke vilde underhandle med ham om en ny Overenskomst, vilde han standse Arbejderne. Byrådet, til hvis Afgjørelse Spørensens Skrivelse blev henvist, kunde